

noget. Det går ikke med bare de 30, 50, 60, som står foran udsendelse til Afghanistan, det er naturligvis også over for personer fra andre lande, vi er nødt til at følge op med en repatrierings- og hjemsendelsespolitik.

Så må jeg igen sige til hr. Frank Jensen: Først og fremmest kræver gennemførelse af et forslag til vedtagelse jo, at partierne stemmer for. Et forslag til vedtagelse er ikke et konkret udmøntet lovforslag, og det ved hr. Frank Jensen også udmærket godt. Men den målsætning, de intentioner, der ligger i forslaget til vedtagelse, er utrolig gode og utrolig effektive, og jeg er selvfølgelig overbevist om, at landets justitsminister og landets statsminister føler sig forpligtet af forslaget. Det er faktisk et gennembrud for de mange, mange initiativer, der skal ske på retsområdet. Der er blevet sat ord på nogle ting, der ikke er blevet sat ord på før, og nu skal de naturligvis følges op af handling.

Det er ikke sådan, at rockerne nu pludselig bliver overladt til tilfældigheder. Bl.a. har vi ladet hr. Frank Jensen og Socialdemokratiet slippe lidt ud af en knibe, hr. Frank Jensen følte han var lidt i på grund af SF's spørgsmål. Politiet skal selvfølgelig have alle nødvendige våben til at bekæmpe rockerkriminaliteten, deriblandt civile agenter, og jeg er da tilfreds med, at Socialdemokratiet ser ud til fortsat at kunne støtte forslaget.

Det samme er tilfældet med alle de andre punkter, f.eks. de unge kriminelle under 15 år. Der står jo ikke i forslaget, at de skal puttes i fængsel – aldeles ikke – og det er heller ikke vores hensigt, må jeg sige. Der skal naturligvis følges op med initiativer på forskellig vis, man skal ikke overlade noget til tilfældighederne, og det er det, der står i forslaget til vedtagelse.

Når nu Socialdemokraterne prøver at stramme op på deres retspolitik, og når nu Socialdemokraterne prøver at stramme op på deres udlændingepolitik – jamen herregud, hvorfor så ikke gøre det fuldt og helt? Hvorfor ikke tage konsekvensen og sige: Nu gør vi det, som befolkningen forventer af os, i stedet for at sidde med en vis legemsdel i vandskorpen, sådan som Socialdemokratiet har gjort så tit på det punkt?

Kl. 20,25

Jeg kan selvfølgelig kun erklære mig tilfreds, hvis de bliver straffet af vælgerne, men jeg må stærkt understrege, at jeg havde meget gerne set, at Socialdemokratiet kunne gå med på forslaget til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg bliver nødt til at sige til fru Pia Kjærsgaard, at også efter det, vi nu har hørt, er det en tom vedtagelse. Den er tom, fordi der ikke er nogen penge til flere politifolk, fordi der ikke er flere fængselspladser, og fordi der ikke er flere pladser til unge på sikrede institutioner. Der er intet i denne vedtagelse.

Når det drejer sig om unge under 15 år, er den også hamrende usympatisk, fordi man vil overføre de unge 10-, 11-, 12- og 13-årige til behandling i justitsministerens kriminalforsorgssystem og ikke lade dem blive i det system, vi har i dag, og som hører under socialministeren. Når der skal føres retspolitik, er vi ovre i Kriminalforsorgen og ovre i fængselsvæsenet. Det kan fru Pia Kjærsgaard ikke tale sig ud af, for der står i præamblen til vedtagelsen, at der skal føres en konsekvent retspolitik, og der henvises til børn og unge under 15 år. Socialdemokratiet medvirker ikke til, at 12-13-årige unge skal kunne sættes i fængsel i dette land, og sådan som vedtagelsen er formuleret, kan vi kun konkludere, at det er det, man vil.

Så vil jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, at med det politiforlig, der blev lavet under SR-regeringen, har vi opnået det største antal politifolk, der nogen sinde har været i danmarkshistorien, og vi har opnået det største gennembrud i samarbejdet med Kriminalforsorgen, der nogen sinde er gennemført i danmarkshistorien, når det gælder om at bygge nye fængsler og lave behandlingssystemer i fængselsvæsenet.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Holger K. Nielsen som ordfører.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg kunne forstå på statsministerens besvarelse, at han havde fulgt meget godt med ved SF's landsmøde. Jeg er selvfølgelig glad for, at der er interesse for vores parti, men han har nu ikke helt forstået, hvad det drejede sig om, men skidt være med det.

Jeg skal egentlig tilstå, at da jeg kom her i morges, var jeg faktisk optimistisk. Vejret er jo dejligt, og jeg var ude at løbe i morges og havde sendt mine børn i skole og institution. Jeg var faktisk glad og optimistisk, og statsministeren er jo en nydelig mand, som også Berlusconi siger. Det er han bestemt.

Men så gik han på talerstolen og åbnede munden, og jeg må indrømme, at så sank tem-